

nok gives noget bestemtere Regler her og maaske tillige Regler, der vilde opmuntre disse Dyrs Ejere til at aflevere dem uden at føle sig fristet til at foretage ulovlige Foranstaltninger. Det er imidlertid noget, som er af underordnet Betydning, og som der kan tales om.

Kontrol fra Samfundets Side anser jeg for absolut nødvendig, selv om det vistnok vil blive vanskeligt at gennemføre den, før det selvdøde eller nødslagtede Dyr naar til Anstalten. Den største Vanskelighed ligger sikkert i at fremskaffe Garanti for, at de selvdøde Dyr virkelig naar frem til de Anstalter, som skal behandle dem. Herom er der ganske vist nogenlunde detaillerede Bestemmelser i Lovforslaget, forsaavidt som det siges, at Dyrene skal afleveres, og at man skal gaa frem paa denne eller hin Maade; men det er dog et Spørgsmaal, om det ikke vil være nødvendigt at skærpe disse Bestemmelser, saaledes at man faar Garanti for, at intet Kadaver, som bør destrueres, kan undgaa Destruktionsanstalten. Naar der er Tale om Kontrol af den Beskaffenhed, som i det foreliggende Lovforslag, gælder det om at faa saa faa Undtagelser som paa nogen Maade muligt, thi Undtagelser vanskeliggør altid Kontrollen. Jo færre Undtagelser der er, des lettere er det at gaa systematisk frem og naa det, som det er Kontrollens Hensigt at naa.

Der er i det foreliggende Lovforslag Undtagelsesbestemmelser, som jeg ikke mener er strengt nødvendige. Der er saaledes en Undtagelsesbestemmelse, hvorefter selvdøde Svin kan behandles paa Stedet, naar de koges til Sæbe. Jeg tror ikke, at privat Sæbeafkogning af selvdøde Dyr under de nuværende Forhold er saa almindelig, at en saadan Undtagelsesbestemmelse er nødvendig. Naar man tager Fordelene ved den tekniske Fabrikation og de dyre Brændselspriser i Betragtning, vil der neppe kunne vindes noget synderligt ved selv at koge Sæbe af en død Gris, og det er absolut mere betryggende, at den bliver leveret til en Destruktionsanstalt. Jeg er opvokset paa Landet og har efter min egen Mening ret godt Kendskab til Landboforhold, men jeg har kun en eneste Gang i mit Liv truffet paa et Tilfælde, hvor privat Sæbeafkogning af selvdøde Dyr har fundet Sted, og det var paa en Herregaard. Jeg har aldrig hørt om Sæbeafkogning af selvdøde Dyr i Husmandshjem eller paa Gaarde, men dermed vil jeg naturligvis ikke sige, at det aldrig kan finde

Sted, men det er noget saa enestaaende, at jeg mener, der ikke er Grund til at gøre Undtagelse for en enkelt Gris' Vedkommende.

Jeg vil dernæst omtale enkelte af de Udtalelser, som det ærede Medlem, der talte paa Venstres Vegne (Lambæk), nylig fremsatte. Det ærede Medlem var imod Afleveringsbestemmelserne og imod den Tvang, som derved blev lagt paa Ejerne af selvdøde Dyr, men motiverede sin Modstand med, at der rimeligvis alligevel ikke var nogen, der vilde føle sig fristet af den Fordel, der kunde være ved ikke at aflevere de selvdøde Dyr, saaledes at Tvangsbestemmelsen efter hans Mening altsaa var noget nær overflødig. Hvis det er saaledes, at Fordelen er saa ringe, at ingen vil føle sig fristet til at undlade at efterkomme Afleveringspligten, synes jeg, at Lovbestemmelser paa dette Omraade heller ikke kan skade eller genere nogen; i saa Fald kan Bestemmelsen kun være heldig, idet den opmuntrer vedkommende til en dydig Handling, som der ikke vilde være nogen synderlig Fordel ved at undlade, og det forekommer mig derfor, at netop den Betragtning, at der i Almindelighed ikke vil være ret mange, der vil føle sig fristet til at undlade Afleveringen, maa være et godt Argument for, at man tiltræder de Bestemmelser, som er satte ind i Lovforslaget med Hensyn til Tvangsaflevering. Jeg tror ikke, man kan undvære at have saa strenge Tvangsbestemmelser paa dette Omraade som muligt.

Jeg skal ikke trætte det høje Ting med at give en detailleret Fremstilling af de Skandaler, som er afslørede paa dette Felt i Aarenes Løb, alle de ærede Medlemmer ved, at det er ikke saa faa; jeg skal derfor blot minde om enkelte af de mere bekendte. Der var bl. a. for nogle Aar siden for Retten en Sag ude fra Glostrup, som angik uforvarlig Avvendelse af selvdøde Dyr. Den Ordning, som vi nu har, er i Virkeligheden fremkaldt netop paa Grund af de sundhedsfarlige Tilstande, som har været til Stede i mange Aar, før man overhovedet kom ind paa at lovgive paa dette Omraade. De ældre i Aarhus f. Eks., som har fulgt med paa dette Omraade, kan berette, hvorledes der i gamle Dage blev ført selvdøde Dyr ind til Aarhus ved Nattetid fra de 3—4 Miles nærmeste Omkreds, og man har ogsaa indenfor en overskuelig Tid hørt Tale om mystiske Kødtransporter i Mælkespande, ikke blot til Aarhus, men ogsaa til andre større Byer. Disse lyssky Transporter er endnu